

mennesker og lande, der hverken tror på noget eller evner noget, og som ikke evner noget, fordi de ikke tror på noget.

Afhængighed er som en sygdom, den er aldrig statisk. Man er enten på vej ind i eller på vej ud af afhængighedsspiralen. Er man på vej ind i den, bliver man stadig mere syg og mindre rask. Man giver stadig mindre, modtager stadig mere. Man bliver mindre ansvarsfuld, mere ansvarsløs. Man skaber mindre, bruger mere. Man bliver mindre aktiv, mere passiv, mindre dristig, mere modløs, mere død, mindre levende. Hvad enten afhængigheden oprindeligt er selvvalgt eller påtvungen, er dens resultat det samme for den, der ikke kæmper imod. Men for den, der kæmper imod, går spiralen i modsat retning – væk fra ansvarsløsheden og modløsheden og hen imod aktiviteten og dristigheden, hen imod livet.

Det er derfor med blandede følelser, jeg læser årets forslag til dansk finanslov, for her står det sort på hvidt, at mit land er et afhængigt land. Færøerne nævnes mange steder med større og mindre beløb, men det vigtigste er naturligvis posten »Generelt tilskud til Færøernes hjemmestyre«, der er på 615,5 mio. kr. Det er små penge i den danske økonomi, det er heller ikke et voldsomt stort beløb i den færøske økonomi. Det svarer til ca. 6 pct. af Færøernes BNP, og tæller vi de andre små og store poster med, udgør det samlede tilskud fra Danmark ca. 7 pct. af vores BNP.

Det er langt mindre, end det har været, men 7 pct. er stadig 7 pct. for meget. Og så længe der er en post på den danske finanslov med titlen »Generelt tilskud til Færøernes hjemmestyre«, er den danske finanslov trist læsning for mig og mit parti og størstedelen af det færøske folk. Og det er en meget vigtig pointe: Vi ønsker ikke det her. Vi ønsker ikke at blive viklet længere ind i afhængigheden. Vi ønsker at gå den anden vej, vi ønsker at knække afhængighedskurven. Og den indsigt, som dette ønske bygger på, er fuldstændig afgørende. Afhængighedens sygdom medfører, at den afhængige møder nye udfordringer med indstillingen: Jeg tør ikke, for jeg kan ikke. Man er på vej ud af afhængigheden, når man indser, at grunden til, at man ikke kan, er, at man ikke tør. Denne indsigt har vi. Det er i denne retning, vi går. Vi tør, fordi vi tror på, at vi kan.

Sidst mit parti var i regering på Færøerne, blev bloktilskuddet reduceret med 366 mio. kr. og dertil fastfrosset nominelt. Det var et stort

skridt at tage for så lille en økonomi. Det har hidtil medført, at det færøske samfund med 48.000 mennesker har sagt nej tak til op imod 3 milliarder danske kroner. Det er beløb, der kan mærkes. Det er beløb, der viser, at vi mener det i alvor, når vi siger, at vi vil ud af afhængigheden. Og når jeg tænker på, hvor stor blokstøtten ville være blevet, hvis ikke vi havde reduceret og fastfrosset beløbet i 2001, så må jeg sige, at den danske finanslov trods alt også er fortrøstningsfuld læsning.

KL 15:48

Nu er mit parti igen kommet i regering på Færøerne sammen med Socialdemokratiet og Midterpartiet, og igen kommer vi til at sætte handling bag vores ord. I 2010 vil den nye koalition nemlig overtage særforsoget. Det vil medføre, at blokstøtten reduceres med yderligere 117 mio. kr. og vil blive fastfrosset på 498,5 mio. kr.

Mit parti ville ønske, at aftrapningen skete langt hurtigere. For målet med økonomisk selvstændighed er for vores vedkommende kun en del af et langt større og langt vigtigere mål, nemlig den politiske selvstændighed. Også i den retning vil der blive taget vigtige skridt i de kommende år, når 13 større og mindre sagsområder efter planen skal overtages og vi vil udvide vores udenrigspolitiske aktivitet.

Når vi er økonomisk uafhængige, kan vi tage beslutningen om den politiske selvstændighed, uden at den økonomiske situation skal afgøre, om folket siger ja eller nej. Folk skal kunne vælge med hjertet. Det har man ikke kunnet før. Støtten fra Danmark har i høj grad været med til at bremse udviklingen hen imod den færøske stat. Og det var jo det, der var planen. Jeg ved, at der er mange i Danmark i dag, der ikke vil vedkende sig, at støtten til Færøerne fra Danmark også for Danmark er en politisk støtelse, og at den tjener et konkret politisk dansk formål. Men historiske dokumenter viser ganske klart, at der i Danmark faktisk lå klare politiske motiver bag, da støttetkronerne til Færøerne virkelig begyndte at rulle efter krigen.

Jeg ved, at folkeafstemningen på Færøerne i 1946 har været kilde til mange myter, og jeg beklager, at den færøske løsrivelsesbevægelse delvis har brugt afstemningen til at dyrke en offerrolle, der hverken gavtede den ene eller den anden part. Men det står alligevel klart, at det færøske folk dengang fik et menukort, hvor man kunne vælge imellem to retter: selvstændighed eller hjemmestyre. Man valgte selvstændighe-